

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: [REDACTED]

Датум: 03.09.2019. године

Београд

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић-Газивола, изборни чланови Високог савета судства из реда судија и проф.др. Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр.116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр.116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15, 106/15, 63/16 и 47/17), члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр.41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр.29/13, 4/16, 96/16, 24/17, 7/18 и 69/18), одлучујући о жалби [REDACTED] судије [REDACTED] изјављена против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED] д 24.04.2019. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 03.09.2019. године донео је једногласно

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба [REDACTED] судије [REDACTED] ПАСЕ
ПРИНАЧАВА решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED]
[REDACTED] д 24.04.2019. године, тако што се одбија предлог за вођење дисциплинског
поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број [REDACTED] од
08.02.2019. године, против [REDACTED] судије [REDACTED]

да је у је у временском периоду од 25.04.2016. године до 16.05.2017. године, кршећи у већој мери Етичке принципе и правила понашања Етичког кодекса („Службени гласник РС“, број 96 од 18.12.2010. године) којих се морала придржавати као вршилац судијске функције у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судије и судства, те поступајући супротно принципу посвећености из члана 5 Етичког кодекса, који прописује

да је судија дужан да уложи свој труд и знање у остварење најбољих резултата, пропустила да предузме радњу које представљају савесно вршење судијске функције, на тај начин што је као председник већа и судија известилац у предметима [REDACTED] [REDACTED] којим је била задужена у периоду од 25.04.2016. године до 03.04.2017. године и [REDACTED] којим је била задужена у периоду од 25.10.2016. године до 01.01.2017. године, а у којим предметима се одлучивало по истој жалби браниоца окривљеног [REDACTED] адвокат [REDACTED] изјављеној дана 06.04.2016. године против исте пресуде [REDACTED] године, није предузела било коју радњу како би се избегло или спречило да у истом кривичном поступку који се води против истог лица у вези истог животног догађаја и по истој жалби [REDACTED] одлучи два пута и донесе две различите одлуке и то: решење [REDACTED] од [REDACTED] године – којим је уважавањем изјављене жалбе као основане укинута пресуда [REDACTED] године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање и пресуду [REDACTED] године – којом је одбијањем изјављене жалбе као неосноване потврђена пресуда [REDACTED] године, нити је на ову околност указала у циљу отклањања евентуалне грешке у завођењу предмета, а све упркос свести, сазнању и очигледности чињенице да су ови предмети формираны поводом исте кривично правне ствари и иако је имала објективних могућности да то учини. већ је:

дана 26.10.2016. године као председник већа у предмет [REDACTED] [REDACTED] упутила допис [REDACTED] ради изјашњења поводом жалбе браниоца [REDACTED],

дана 27.03.2017. године као председник већа у предмет [REDACTED] [REDACTED] из списка предмета [REDACTED] лично и ради увида преузела спис [REDACTED] – о чему је сачињена службена белешка од 27.03.2017. године, а истог дана у предмет [REDACTED] као судија известилац и председник већа реферисала предмет [REDACTED] [REDACTED] плановима већ [REDACTED] учествовала у одлучивању по жалби браниоца – након чега је донето решење [REDACTED] године, којим је укинута пресуда [REDACTED] године, које решење је потписала, а потом дана 03.04.2017. године противно члану 461 ЗКП као председник већа у истом предмету првостепеном суду доставила 6 примерака решења [REDACTED] године, али без списка предмета [REDACTED] и уз пратећи допис [REDACTED] године у коме је ставила напомену да се списи предмета пословни број [REDACTED] налазе у раду у [REDACTED] код судије [REDACTED] спојени на списе предмета [REDACTED] а дана 10.04.2017. године спис [REDACTED] је архивиран,

па је, последично услед чињенице да ни пре ни после доношења решења [REDACTED] године није предузела било коју другу радњу у контексту отклањања евентуалне грешке у завођењу предмета или обавештавања писарнице и судије [REDACTED] који је од 01.01.2017. године поступао као нови председник већа у

предмету [REDACTED] да постоје околности које могу довести до доношења две различите одлуке у истој кривично правној ствари, иако је очигледно знала за постојање истих, па је дана 16.05.2017. године друго веће [REDACTED] састављено од судија [REDACTED] председника већа [REDACTED] чланова већа донело пресуду [REDACTED] године којом је потврђена пресуда [REDACTED] године, што је довело до нарушавања угледа суда, нарушавања поверења јавности у суд и правне несигурности грађана,

- чиме би извршила дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама,

Образложење

Решењем Дисциплинске комисије Високог савета број [REDACTED] својен је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] од 08.02.2019. године против [REDACTED] судије [REDACTED] и истим је оглашена одговорним за извршење дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама, па јој је изречена дисциплинска санкција умањење плате у износу од 30% за период од 6 (шест) месеци.

Против решења Дисциплинске комисије благовремено је жалбу изјавила [REDACTED] судија [REDACTED]

Судија у жалби истиче да оспорено решење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Даље се жалбом наводи да је решење незаконито и тендециозно, с обзиром да је Дисциплинска комисија изашла из оквира саме дисциплинске пријаве. Дисциплинском пријавом [REDACTED] је наведено да је дисциплински прекршај наводно учињен у временском периоду од 25.04.2016. до 03.04.2017. године, а Дисциплинска комисија налази да је дисциплински прекршај учињен 16.05.2017. године, када судија није поступала у предмету и нити је спорним предметом била задужена. Судија је у жалби истакла приговор застарелости вођења дисциплинског поступка у смислу одредбе члана 94. став 4. Закона о судијама. Даље се у жалби наводи да је судија спорним предметом [REDACTED] била задужена као судија известилац дана 25.04.2016. године, а да је већање по истом било заказано за 27.03.2017. године, када је судија у својству судије известиоца присутним члановима већа образложила чињенично стање у списима предмета, теда је након тога донета одлука и предмет враћен у писарницу, како би био упућен првостепеном судији на даље поступање и предмет је архивиран 11.04.2017. године. Навела је да је у другом спорном предмету [REDACTED] одлуку донело друго веће, те да она није прекршила ни један Етички кодекс и да до пропуста није дошло њеном кривицом с обзиром да није поступала у оба предмета како то произилази из оспореног решења које је засновано на погрешно утврђеном чињеничном стању, услед чега је дошло до погрешне примене материјалног права. Предложила је да се оспорено решење укине и предлог Дисциплинског тужиоца за вођење дисциплинског поступка одбије.

Високи савет судства је о поднетој жалби одлучивао у смислу одредбе члана 13. став 1. алинеја 11. Закона о Високом савету судства, члана 98. Закона о судијама, као и члана 37. и 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судије и председника судова, па је нашао да је жалба [REDACTED] судије [REDACTED] основана, па је с тога ожалбено решење преиначено и одбијен предлог Дисциплинског тужиоца за вођење дисциплинског поступка против [REDACTED] судије [REDACTED] због извршења дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери, прописан одредбом члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама.

Наиме, из списка Дисциплинске комисије број: [REDACTED] утврђено је да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против које је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] од 08.02.2019. године, због извршења дисциплинског прекршаја из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама те оценом доказа утврдила да у радњама судије против које је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца високог савета судства постоји како објективни тако и субјективни елементи дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама.

Као разлоге за донету одлуку Дисциплинска комисија је навела да имајући у виду изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је узела као неспорно да је судија [REDACTED] као судија [REDACTED] била задужена предметом [REDACTED] од 25.04.2016. године, да је у истом предмету као судија известилац и председник већа одржана седница већа дана 27.03.2017. године, на којој је донета одлука да се уважавањем жалбе браниоца окривљено [REDACTED] адвоката [REDACTED] из Београда укине пресуда [REDACTED] рој [REDACTED] године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Спорно је да ли је судија имала сазнање да је била задужена предметом [REDACTED] у периоду од 25.10.2016. године до 01.01.2017. године, те да ли је пропустила да предузме радње које представљају савесно вршење судијске функције тиме што би обавестила кривичну писарницу [REDACTED] ли судију [REDACTED] који је био задужен предметом [REDACTED] чев од 01.01.2017. године о донетој одлуци већа од 27.03.2017. године и тиме спречила могућност доношења две различите одлуке у истој ствари.

На спорне околности Дисциплинска комисија је извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца, па је из одлуке [REDACTED] од [REDACTED] године најпре утврдила да је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног [REDACTED] адвоката из Београда изјављена против пресуде [REDACTED], пословни број [REDACTED] године, па је првостепена пресуда потврђена. У образложењу пресуде, између осталог се наводи да је у изреци првостепене пресуде у првом реду текста као време извршења кривичног дела назначен јануар месец 2013. године, док се у образложењу исте пресуде помиње јуни месец 2013. године, али је закључак овог суда да се неспорно ради о очитој омашци приликом

куцања текста изреке пресуде, на шта разложно указује и пуномоћник оштећеног као тужиоца у одговору на жалбу, а што је коначно као свој пропуст отклонио [REDACTED] тако што је по службеној дужности донео решење којим је пресуду исправио управо у погледу времена извршења тако што је уместо речи „јануара месеца 2013. године“ назначио речи „јуна месеца 2013. године“. Против цитиране пресуде по поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног [REDACTED] из Београда, [REDACTED] је донео пресуду [REDACTED] године којом је усвојио, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног [REDACTED] и укинуо правноснажну пресуду [REDACTED] од [REDACTED] године, а предмет вратио [REDACTED] на поновно одлучивање.

Из службене белешке Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, приложених фотокопија списа предмета [REDACTED] (стари број [REDACTED] увида у извод из АВП система [REDACTED] за предмете [REDACTED] увида у извод из АВП система [REDACTED] за предмете [REDACTED] и увида у пресуду [REDACTED] године, произилази да се предмет [REDACTED] налазио у раду код судије [REDACTED] од 21.04.2016. године и да је исти архивиран 11.04.2017. године, а да се предмет [REDACTED] налазио у раду код судије [REDACTED] од 04.01.2017. године, а да је претходно истим била задужена судија [REDACTED] од 25.10.2016. године када јој је предмет изнет у рад, а потом је дописом од 27.10.2016. године упућен [REDACTED] и враћен судији у рад дана 31.10.2016. године (извод из АВП система за предмет [REDACTED]). У предмету [REDACTED] улепљен допис председника већа – судије [REDACTED] од 29.09.2016. године којим списе предмета враћа [REDACTED] ради исправке у односу на диспозитив пресуде где као време извршења дела треба да стоји јун месец 2013. године, а не јануар месец 2013. године како је наведено, а списи предмета [REDACTED] у поводом тог дописа достављени [REDACTED] у дана 03.10.2016. године. [REDACTED] судиј [REDACTED] је поступајући по наведеном допису дана 04.10.2016. године донела решење [REDACTED] којим је исправила изворник у делу диспозитива и делу образложења, а који се односи на време извршења кривичног дела које се окривљеном ставља на терет уколико што уместо речи јануар месец 2013. године треба да стоји јун месец 2013. године, исто решење је експедовано странкама у поступку и наредбом од 04.10.2016. године одређено је да се након повратка доставница целокупан спис достави [REDACTED] ради одлучивања по жалби браниоца окривљеног. То је учињено пропратним писмом под пословним бројем [REDACTED] од 25.10.2016. године којим је [REDACTED] у предмету окривљеност [REDACTED] поставио жалбу браниоца окривљеног на даљу одлуку. Када се доведу у везу изведени докази очигледно је да је првостепени суд поступио по налогу другостепеног суда за исправку првостепене пресуде у року не дужем од 3 месеца, па није било места да се, након повратка списа предмета из [REDACTED] са урађеном исправком решења, предмет заведе под новим бројем, што је очигледна последица рада надлежних лица у писарници за вођење уписника.

Међутим, исти жалбени предмет (који се односи на идентичан првостепени кривични предмет и исту жалбу браниоца окривљеног) који је добио нови пословни број је припао у рад истој судији као и првобитни предмет, што је евидентно из електронског уписника и стања у списима тог предмета. Исти предмет се код судије, који је долазио у раду до 01.01.2017. године (фактички до 04.01.2017. године), када је расподелом предмета припао у рад судији.

Судија је оспорила да је имала контакт са предметом, да је по истом поступала, те да су наведени списи јавном тужиоцу достављени од стране судијских приправника, које околности по оцени Дисциплинске комисије не представљају извињавајуће околности на страни судије које би искључивале њено несавесно поступање, будући да је судија дужан да сваком предмету којим је задужен посвети потребну пажњу и одговоран је и за евентуални рад судијских помоћника на предмету, будући да је неопходно да врши контролу тог рада, по природи ствари.

Изјашњење судије да није имала никаквог сазнања да се предмет налази код судије се не може прихватити јер је демантовано стањем у списима истог предмета, из којих произилази да је судија лично дана 27.03.2017. године преузела списе предмета, који су се налазили у предмету, након чега је у седници веће донета одлука у предмету а потом је 7 примерака писаног отправака решења експедовано, уз констатацију да су списи предмета код сул прикључени на. Наведени допис у предмету године је упутила председник већа – судија.

Дакле, имајући у виду одлука већа у предмету није могла донети без списа предмета, услед чега је судија лично исте списе морала да преузме од другог судије у предмету, до очигледности је јасно да је изјашњење судије против које се води дисциплински поступак усмерено на избегавање дисциплинске одговорности и да је демантовано изведеним доказима.

Осим тога, с обзиром да је одлука већа у предмету донета након извештавања судије известиоца – председника већа, и увида у списе, то је морало бити примећено да је првостепени суд поступио по допису од 29.09.2016. године и извршио исправку пресуде, па је нелогично да је укинута првостепена пресуда управо из разлога што је изрека пресуде неразумљива везано за време извршења кривичног дела, јер је окривљени оглашен кривим да је тачно неутврђеног дана јануара 2013.године лажно пријавио оштећеног, док у образложењу побијене пресуде наводи да је окривљени дана 10.06.2013. године пријавио оштећеног (делови образложења решења), што је у осталом и друго веће истог суда, поступајући у истом предмету приметило, образложило и одлучило да је жалба браниоца окривљеног у том делу неоснована, имајући у виду постојеће решење о исправци. С обзиром да Комисија, као стално радно тело Високог савета судства, независног државног органа, није надлежна да испитује законитост и правилност судских одлука, овакав закључак се намеће као једини логичан и исправан и са становишта сваке разумне особе,

али није од значаја за оцену пропуста у раду судије против које се води дисциплински поступак у смислу дисциплинске одговорности.

Имајући у виду све изведене доказе који су прихваћени од стране Дисциплинске комисије, јер њихова веродостојност није доведена у сумњу од супротне стране у дисциплинском поступку, Комисија је утврдила чињенично стање као у изреци решења и налази да је судија пропустила да предузме било коју радњу која представља савесно вршење судијске функције, односно да укаже писарници на грешку у завођењу предмета или судија [REDACTED] који је поступао као нови председник већа у предмету [REDACTED] да је веће у истом предмету већ донело одлуку, чиме је нарушила основне етичке принципе прописане Етичким кодексом (Службени гласник РС бр.96 од 18.12.2010. године).

Из описаног понашања судије против које се води дисциплински поступак произилази да није уложила потребан степен дужне пажње приликом обављања судијске функције, као судија известилац – председник већа у предметима [REDACTED] да се крајње немарно односила према предметима којима је задужена, па је пропуштање судије да предузме радње које представљају савесно вршење судијске функције, односно нечињење, довело до нарушавања угледа суда, нарушавања поверења јавности у суд и правне несигурности грађана. По оцени Комисије, наступела последица која је у узрочној вези са постојањем две различите одлуке истог суда у истој кривичноправној жалбеној ствари, указује на повреду Етичког кодекса у већој мери, чиме су остварени сви објективни елементи дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама. С обзиром да се изјашњење судије [REDACTED] не може прихватити, уверење је Комисије да је иста несавесно обављала судијску функцију, чега је била свесна и морала бити свесна као судија суда вишег ранга, чиме је остварила и субјективне елементе бића предметног дисциплинског прекршаја за који је судију огласила одговорном.

Комисија је ценила наводе судије против које се води дисциплински поступак да је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка, па налази да се исти не могу прихватити као основани, будући да је Комисија сходно члану 420 Законика о кривичном поступку у вези члана 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова везана чињеничним описом прекршаја наведеним у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка, а из истог произилази да је судија пропустила да предузме потребне радње све до 16.05.2017. године, када је друго веће истог суда донело потврђујућу пресуду, тако да застарелост вођења дисциплинског поступка почиње да тече од када је извршена последња радња односно пропуштено да се изврши радња коју је била дужна да изврши. С обзиром да застарелост почиње да тече дана 16.05.2017. године, то у време доношења одлуке, није протекло 2 године од извршења дисциплинског прекршаја.

Приликом одлучивања о врсти и висини дисциплинске санкције, Комисија је као олакшавајућу околност судији ценила да раније није дисциплински одговарала, што се утврђује из личног листа судије, да отежавајућих околности није било, па налази да је дисциплинска санкција у виду умањења плате у износу од 30% за период од 6 (шест) месеци

сразмерна тежини учињеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије, имајући у виду и тежину наступеле последице и да ће се истом на судију довољно утицати да убудуће коригује своје пропусте у раду и савесно врши судијску функцију.

Високи савет судства налази да је правилно утврђено чињенично стање од стране Дисциплинске комисије које је поткрепљено доказима изведеним током поступка и који су правилно цењени те да је на основу тако спроведеног доказног поступка и утврђеног чињеничног стања, правилно примењено материјално право. Међутим, како је у току трајања дисциплинског поступка по жалби у смислу одредбе члана 94. став 4. Закона о судијама наступила застарелост вођења дисциплинског поступка против ~~_____~~ судије ~~_____~~, с обзиром да је увидом у списе предмета Дисциплинске комисије утврђено да је пријављена судија пропустила да предузме потребне радње све до 16.05.2017. године, када је друго веће истог суда донело потврђујућу пресуду, тако да застарелост вођења дисциплинског поступка почиње да тече 16.05.2017. године, те да је у време доношења одлуке по жалби судије против решења Дисциплинске комисије, протекло 2 године од извршења дисциплинског прекршаја дана 16.05.2019. године.

С обзиром да је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка у току трајања дисциплинског поступка по жалби, то је Високи савет судства усвојио жалбу ~~_____~~ преиначио решење Дисциплинске комисије број ~~_____~~ од 24.04.2019. године и одбио предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ~~_____~~ од 08.02.2019. године, против пријављене судије због дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама и донео одлуку као у изреци решења.

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић

Поука о правном леку:

Против овог решења може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.